

ชื่อเรื่อง	การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยววัดพระเชตุพนวิมลมังคลารามราชวรมหาวิหาร (วัดโพธิ์) ของเยาวชนที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร
ผู้ศึกษาค้นคว้า	สะยาม ชูงวิง
ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อรสา เตติวัฒน์
ประเภทสารนิพนธ์	การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศศ.ม. สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว, มหาวิทยาลัยรัตนนคร, 2554
คำสำคัญ	พฤติกรรมการท่องเที่ยว วัดพระเชตุพนวิมลมังคลารามราชวรมหาวิหาร (วัดโพธิ์)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการท่องเที่ยววัดพระเชตุพน (วัดโพธิ์) ของเยาวชนที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร และเพื่อเสนอแนะแนวทางในการส่งเสริมการมาท่องเที่ยววัดโพธิ์ การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงการปริมาณโดยการสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ที่เป็นเยาวชนที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก ไม่เฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ การวิเคราะห์ความแตกต่างใช้การหาค่า t -test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์ไค-สแควร์ ผลการวิจัยพบว่าเยาวชนส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นักศึกษา เพศหญิง มีอายุ 13-15 ปีระดับการศึกษาสูงสุด หรือกำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา พฤติกรรมการท่องเที่ยววัดโพธิ์ ส่วนใหญ่มาเที่ยวเป็นครั้งแรก นิยมมาท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดสุดสัปดาห์ บุคคลที่ร่วมเดินทางไปท่องเที่ยวด้วย คือ เพื่อน/เพื่อนร่วมงาน โดยการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับวัดโพธิ์ จาก เพื่อน / ญาติ / คนรู้จัก สำหรับเหตุผลที่มาเลือกท่องเที่ยวที่วัดโพธิ์ คือ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีเรื่องราวน่าสนใจ สถานที่ภายในวัดโพธิ์ที่เยาวชนให้ความสนใจ 3 อันดับแรก คือ พระวิหารพระพุทธไสยาส พระอุโบสถ และโรงเรียนนวดแผนไทย ตามลำดับ จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเดินทางมาท่องเที่ยววัดโพธิ์ 3 อันดับแรก คือ ปัจจัยด้านโบราณสถานและโบราณวัตถุ ด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านทรัพยากรบุคคล ตามลำดับ